

a Móricz Zsigmond városi könyvtárak ?

„Ma délután... keresztülmentem egy szűk utcán, s benézek egy tükörüvegablakon: könyvtár és könyvkölcsönzők... Rendes bolthelyiség, modern épületben, a többi bolt között. Olvasni itt nem lehet, csak kölcsönvenni. Húszezer kötet van felraktározva a tárolókon, villanylámpa világít át az őszi köd bolti homályában a könyvpolcok között... Négy óra alatt százötven kölcsönzöt intéznek el” — írta *Móricz Zsigmond* negyven évvel ezelőtt. Most az ő nyomában, a télutó csipős hidegében érkezünk Mezőtúrra. A tágas Kossuth tér legszebb épületében kapott otthont az 1974 óta „Kiváló könyvtár” címet viselő városi könyvtár. Előtte áll *Somogyi Árpád* Móricz-szobra.

MEZŐTÚR

Az a tréfás szólás járja Mezőtúron, hogy a városi tanácsot kereső idegent így igazítják útba: „Ott van az, ahol a könyvtár!” A két intézmény ugyanis békés társberletben él egyazon épületben. A kultúraérzékes városi vezetés gondoskodása és a könyvtárat otthonuknak tekintő könyvtárosok buzgalma vendégmarasztaló, barátságos környezetet varázsolt a 424 négyzetméternyi, több apró helyiségből álló „műhelybe”. Ebben a 22 ezer lelket számláló alföldi kisvárosban az olvasók és az intézmény „gazdái” valóban műhelynek tekintik a könyvtárat, ahonnet nemcsak kölcsönözni lehet, hanem az otthonosság kellemes vonzásában zenét is hallgatni, és író-olvasó találkozókön, műsoros rendezvényeken, színes programjaikkal „csalogató” klubfoglalkozásokon emlékezetes élményekkel gazdagodni.

Mekkora változás a Móricz-megírta, negyven évvel ezelőtti — országosan érvényes — kiskönyvtári miliőhöz képest! Az itt dolgozó 12 ember egyszerűete nemcsak a könyvtár „megjelenésén” látszik. Fontosabb ennél, hogy hagyományteremtő közösséggé kovácsolódott a könyvtárosi együttes. Fényképalbumot mutat *Nagy István*, a könyvtár igazgatója. Csaknem negyed század eseményeit őrzik a fotók: a könyvtár volt munkatársainak portréit, neves személyiségek — *Veres Péter*, *Váci Mihály* és mások — látogatásait; kirándulások, ünnepségek emlékképeit. A beszélgetésben minduntalan fel-felbukkan a névadó — *Móricz Zsigmond* — neve. Az egykori kisújszállási gimnazista diák már élete delén fedezte fel Mezőtúr világát. Érzékletesen írta meg benyomásait *Hét pásztorú éj* című cikksorozatában. Többször visszatért ide, hol előadást tartani — melynek bevételét a létesítendő túri múzeum számára ajánlotta fel —, hol *Badár Balázs*, a híres-neves fazekasmester vendégeként.

Ezek az írások kötődő emlékek serkentették azt a gondolatot, amely a könyvtár elnevezésében és a Móricz-szobor felállításában öltött testet.

„Menedzser” típusú könyvtárosként jellemezte a mezőtúri igazgatót a szolnoki megyekönyvtár-beli kollégája. És valóban: széles körű összehangoló, szervező munkát végez a beszerzésektől a rendezvényekig és a „kapcsolatszervezésig”. A tanács anyagi segítsége tette lehetővé, hogy a könyvtár lakosonként 6,80 Ft-ot fordíthat könyvbeszerzésre. A jövőben szeretnék a keret mérsékelt emelésével elérni, hogy a tájékoztató apparátus a nélkülözhetetlen idegen nyelvű kézikönyvekhez is hozzájusson. A fenntartó által adott 20 ezer forint lehetővé teszi a hangtár bővítését, amely már most is a megye legjobban felszerelt zenei részlege. Az állománygyarapítást igyekszik összehangolni a helyi termelő üzemek igényeivel. A városban 5100—5200 munkás dolgozik, az ő könyvtári ellátásukról lényegében a városi könyvtár és fiókjai gondoskodnak. Szerteágazó közönségkapcsolatainak eredménye, hogy a város lakosságának 28 százaléka könyvtári tag. Az országos átlag fölé emelkedő arány a szolgáltatások magas színvonalának köszönhető. A megyében legmagasabb óraszám-ban, a *hét minden napján — vasárnap is — nyitvatartó könyvtár* példás rendben tartott, a dokumentumokat sokoldalúan feltáró katalógushálózattal rendelkezik. Hogy csak az érdekesebbeket emeljük ki: a hanglemezekről szerzői, cím-, előadói, szellemi közreműködők szerinti katalógus, továbbá a könyvismertetések, irodalmi tanulmányok, a helyismereti gyűjtemény, végül a művelődési autó állományának katalógusa. Igen, a mezőtúriak művelődési autóval viszik a kultúrát a távoli településekre, némileg pótolva ezzel az ott hiányzó mozit, könyvtárat. A „közművelő” gépkocsivezető, *Papp Sándor* tíz éve járja a vidéket, jól ismeri az embereket. Az elmúlt évben 356 olvasóhoz vitte közelebb a könyvek világát. A gépésztechnikusi oklevél mellett alapfokú könyvtárosi vizsgával is rendelkezik.

A könyvtár elsőrendű feladatának tartja a *munkásművelődés* segítését. 117 szocialista brigáddal kötött együttműködési szerződést. Pályázatok kiírásával igyekeznek megismerni olvasói szokásait, segít kulturális vállalásaik teljesítésében. Az 1977-ben meghirdetett „Munkások és a könyv” című olvasópályázat újszerű vonása volt, hogy a résztvevők az olvasáson kívül önálló írásokat nyújthattak be, a feladatok teljesítése után pedig egy-egy képmozaikot kaptak. A pályázat hozzásegítette a könyvtárat a szocialista brigádokkal való foglalkozás új módszereinek kidolgozásához.

Nagy István könyvtárigazgató meggyőződése, hogy az *olvasótáborokkal* semmilyen más munkásművelődési forma nem vetekedhet. A táborozó szocialista brigádok élménybeszámolóí nyomán megsokszorozódik az olvasótábor hatása, a közösen hallgatott előadások, a kiscsoportos megbeszélések új, hatásos közösségi formákat teremtenek, és maradandó élményeket nyújtanak.

Sikeres volt a cigánygyermek olvasótábora is. A nagy felkészültséget, módszertani jártasságot igénylő foglalkozások emléke a táborozás után is oly nagy hatással volt a nyári „hadra”, hogy ma is kilométereket gyalogolnak a kis táborozók a gyermekkönyvtárig, ahová „hazajárnak”.

Közeleti könyvtár

Az olvasótáborok a városi tanács művelődésügyi osztálya, a Hazafias Népfront, a KISZ, a szakmunkásképző iskola és a munkahelyek összefogásával jöhetnek létre. A szervezés, összehangolás, a munka megtervezése és lebonyolítása a könyvtár feladata lett, és amint a siker is mutatja, jelesen vizsgázott belőle.

Hogy mekkora súlya van a Móricz Zsigmond könyvtárnak a város életében, jelzi az is: rábízták a szerepkörén túlmenő olyan, kiemelkedő rendezvények megszervezését, mint az ünnepi könyvhét megyei megnyitója 1976-ban, a mezőgazdasági könyvhónap és a műszaki könyvnapok megnyitója az elmúlt évben. Ez utóbbi rendezvény gazdag programja révén vált egészen nyilvánvalóvá, hogy hozzáértő szervezéssel a könyv valóban munkaeszközzé válhat mindazok kezében, akik szűkebb szakmájukban lépést kívánnak tartani a fejlődéssel. A Műszaki Kiadóval és a szerzőkkel megteremtett együttműködés értelmében — az előzetes igénykutatás eredményeként — az üzemek technikusai és mérnökei előadás-sorozatban hallhattak szakmájuk legfrissebb eredményeiről.

Bár a termelőszövetkezetekben a mezőgazdasági munkák jellege miatt nehezebb a szervezés, igyekeznek ezt a réteget is hatókörükbe vonni a fiókkönyvtárak létesítésével vagy például a kertbarát kör tagjainak vendégül látásával.

A tudatos ifjúságpolitikai tevékenység eredményeként 1977-ben a felnőtt kölcsonzők 68 százaléka 15—29 éves fiatal volt, és közülük csaknem 200 egyetemi vagy főiskolai hallgató.

Nagy gondja viszont az intézménynek, hogy zsúfolt a gyermekrésztleg, maholnap kiszorulnak a helybenolvasók, és nincs helyük a csoportos foglalkozásoknak sem. A közeljövőben remélhetően bővül, tágul majd az intézmény, megkapja az elköltöző Állami Biztosító fiókjának szobáit. Ezzel megoldódnék a jelenleg másik épületben működő feldolgozó csoport elhelyezése is.

Írásos megállapodás rögzíti a folyamatos együttműködést a Hazafias Népfronttal, a KISZ-szel, az Úttörő Elnökséggel, a TIT városi szervezetével, az áfész-szel — hogy csak néhányat említsünk. Ez utóbbtól, valamint a Fémfeldolgozó Szövetkezet-től és a Városgazdálkodási vállalattól anyagi támogatást is kap a könyvtár.

Imponáló ennek a „közeleti” könyvtárnak az elmúlt évi statisztikája: 20 író-olvasó találkozó, 11 műsoros rendezvény, 49 ismeretterjesztő előadás, 135 klubfoglalkozás, 123 egyéb csoportos foglalkozás színhelye volt.

1978-ban ünnepelte Mezőtúr a városalapítás 600. évfordulóját. Elszármazott jeles személyiségeinek felkutatása, meghívása, emlékeztetések megjelentetése a „Vallomások” című kötetben méltó megnyilvánulása volt a könyvtár irodalomszervező, hagyományőrző munkálkodásának.

A „B”-típusú könyvtárak között kiemelkedő az itteni helyismereti gyűjtő- és feltáró munka. Katalógusai, lapkivágatai hű tükröi a város múltjának és jelenének. Az elmúlt korok kutatóinak a ma már beszerezhetetlen helyi hírlapok mikrofilm-másolatai is rendelkezésükre állnak. Az olvasókészüléket ugyancsak helyi összefogással teremtettk elő.

A fiókkönyvtárak gondozása sem másodrendű feladat ebben a városban. Vannak még ugyan fehér foltnak számító területek (a Berettyón túli rész, a törökszentmiklósi út környéke), de távlati tervekben szerepel a fiókhálózat bővítése. A jövőben

cédulasokszorosító beszerzésével kívánják meggyorsítani a fiókok kartonellátását. Új információhordozók — diapozitívok, mikrofilmek, képes levelezőlapok, térképek, utazási tájékoztatók — fogják a jövőben gazdagítani az állományt.

Igen jó a könyvtár szakember-ellátottsága. A jelenleg továbbtanulókat is beleszámítva, a 11 nyolcórás főoglalkozású dolgozóból kilenc munkatársnak lesz közép-, illetve felsőfokú szakmai végzettsége.

A névadó Móricz Zsigmond munkásságát a gyermekektől a felnőttekig az olvasók legszélesebb rétegeiben igyekeznek tudatosítani a könyvtárosok. Szünidei foglalkozás keretében rajzpályázatot terveznek „Legkedvesebb Móricz-hősöm” címmel, majd a gyerekek irodalmi pályázat révén adhatnak számot az író munkásságának ismeretéről, s a Móricz-centenárium maradvány emléke lesz a kisújszállási könyvtárral közösen készített bibliográfia.

TATA

Tata már 1388-ban címeres város, „civitas” megnevezéssel szerepel az oklevelekben. Ennek a nemes arányú, dunántúli barokk városnak arculata ma is magán viseli *Fellner Jakab* művészetét. A két községből alakult — a Nagytóval összekapcsolt — város bensőséges hangulatot áraszt. A példásan helyreállított középkori vár, a 18. század közepén épült kastély és templom a város egykori jelentőségét bizonyító műemlékek. Meleg vízü forrásai, gyönyörű parkjai, művészeti értékei virágzó idegenforgalmi központtá avatják. A városon áthalad az E 5-ös nemzetközi út. Ide települt az olimpiai edzőtábor. A gyönyörű környezetben felállított szabadtéri színpad virágzó színházkultúrát teremtett a városban. Napjainkban Tata regionális helyzete, műemlék épületeinek (kastély, vár, malmok) kulturális célokra történő szerencsés felhasználása, több megyei intézmény Tatára telepítése meghatározza, és igen erősen befolyásolja a város közművelődési „profilját”.

Az összefogás előnyei

Könyvtára 1949-ben alakult, körzeti könyvtárként. 1952-ben, a megyei könyvtár létrejötte után községi, 1955–58-ig városi, 1959-től járási könyvtár. 1972-től — a tatai járás megszűnése óta — ismét városi könyvtárként működik. 1969-ben nyílt meg a városban a Komárom megyei Művelődési Központ. Itt kapott helyet a könyvtár is. Névadójának — Móricz Zsigmondnak — nem volt bensőségebb kapcsolata ezzel a vidékkel, a névválasztás csupán az író iránti tisztelet megnyilvánulása.

A könyvtár szolgálati helyiségei apró szobák, amelyekben egyúttal helyet szorítottak a raktárnak is. Itt történik a feldolgozás, itt állnak a szolgálati katalógusok. A szabad falfelületeken a szomszédos Kuny Domokos Múzeum tulajdonát képező képzőművészeti alkotások — azt az összefogást jelképezik, amely ebben a városban a különféle közintézmények között magától értetődő az eredményesebb „közművelés” érdekében. Sajátosan alakítja a könyvtár egész tevékenységét az a helyzet, hogy a megyei művelődési központtal közös épületben működik. Több szempontból előnyösnek ítéli ezt a körülményt *Kocsis Lászlóné*, a könyvtár igazgatója. A művelődési központ anyagi támogatása teszi lehetővé, hogy évente 230–240-féle periodikumot járasson a könyvtár. Az anyagi segítség — a költség felének fedezése — fejében a művelődési központ csak azokat a lapokat kéri, amelyek csoportjainak működéséhez szükségesek. Az összefogás teremtette meg a hangtár alapjait is. A továbbtanulókra gondolva, felnőttoktatási és önképzési stúdiót hoztak létre. Elsősorban a tanfolyamokon részt vevő felnőttek tanulását segítik ezzel, de szívesen látnak diákokat, egyéni érdeklődőket is, akiknek dia, magnószalag, a Mindenki iskolája rádió- és tv-adásának dokumentum-anyaga áll rendelkezésükre. A szaktanárok segítségével konzultációs foglalkozásokat szerveznek. Televízió, rádió, írásvetítő, filmvetítő, diavetítő és lemezjátszók segítik az oktatást. Az idegen nyelvek tanulását hanglemezekkel könnyítik meg.

A művelődési központ és a könyvtár rendezvényeiket is közösen szervezik. A könyvünnepekhez kapcsolódó előadásorozatokat témái a művelődési házban működő csoportok terveihez igazodnak.

Megyei kezdeményezésnek indult a *Téli falusi esték* rendezvénysorozat, amely több művelődési intézmény példás összefogásának eredménye. Kiállításokkal, színházi produkciókkal, igen változatos tartalmú programokkal igyekeznek megtölteni a hosszú téli estéket.

Az egyeztetett rendezvények szép példája az ünnepi könyvhét alkalmából 4–5 évvel ezelőtt először megszervezett „könyvesház”. Erre az időre az egész művelődési központ „könyvesházzá” alakul, ahol a helyi könyvesbolt a könyvheti újdonságokból,

az esztergomi antikvárium pedig régi és ritka könyvekből rendez vásárt. A könyv-
árusításhoz író-olvasó találkozók kapcsolódnak:

A város nagyobb üzemei igénybe veszik a könyvtár segítségét, de anyagi támogatást is nyújtanak az intézményeknek. A rendezvények szervezésének viszonzásaként pedig társadalmi munkát végeznek a könyvtár javára, s fizetik az előadók tiszteletdíját.

A művelődési központtal közös elhelyezés kedvező volta a viszonylag alacsony fenntartási költségekben is megmutatkozik. Hátrányos viszont a két intézmény dolgozóinak bérében a népművelők javára mutatkozó különbség, ami komoly bérfeszültséget okoz.

Hálózatgondozás — helyismereti munka

A városban 4 fiókkönyvtár, a városkörnyéken 2 alsófokú községi könyvtár és 10 „D”-típusú ellátóhely alkotja a hálózatot, amelyben bevezették az egységes beiratkozást. Ezzel csökkentették az adminisztrációt, és egyszerűsítették a fiókkönyvtárak szolgáltatásainak igénybevételét. Mivel a városban nincs párhuzamos beiratkozás, pontosan és egyszerűen megállapítható, hogy a lakosság 17,8 százaléka könyvtári tag, s az olvasók 20 százaléka középiskolás. Különös gonddal foglalkoznak a szakmunkástanulókkal. A gimnáziummal való együttműködésük a gyűjtőkörök elhatárolására is kiterjed.

A 150 ezer forintos beszerzési keret azt jelenti, hogy lakosonként 8,50 forint jut könyvvásárlásra. 1977-től lehetőségük adódik a legfontosabb idegen nyelvű kézikönyvek beszerzésére is.

Ennél kedvezőtlenebb a helyzet a városkörnyéki településeken, ahol a folyóiratválaszték nem kielégítő, csak a legszükségesebb periodikumok előfizetésére van lehetőség. Az állomány feltáratlan; magnó, diavetítő, lemezjátszó sehol sincs. Ennek oka, hogy a községekben nincs főhivatású könyvtáros, csak részfoglalkozású, illetve tiszteletdíjas. A városkörnyéki könyvtárak beszerzési kerete 21 ezerről 45 700 forintra emelkedett ugyan, ám ez sem elegendő. Lakosonként legalább 6 forintra volna szükség a megfelelő választék kialakítására. Az elmúlt évben tarka változatosságban 0,35 forint és 10,2 forint között mozgott a lakosonkénti beszerzési keret.

A városi könyvtár módszertani tevékenysége a tatai járás megszűnése óta 10 községre terjed ki.

A könyvtár helyismereti gyűjtő- és feltáró munkája kiemelkedően jó. Sokszor padlásról padlásra járva mentik meg a felbecsülhetetlen értékű, kallódó dokumentumokat. A helytörténeti gyűjtemény gyarapításának költségeit a fejlesztési alapból fedezik. A szorgos munka kézzelfogható bizonyítéka, hogy teljessé vált a régi tatai sajtóanyag, a hiányokat mikrofilmen pótolták. A gyűjtemény féltve őrzött kincsei a Tanácsköztársaság eredeti nyomtatványai: kéziratok, metszetek, plakátok. A város történetének fotódokumentumait pályázatok kiírásával is gyarapítják. A helyismereti gyűjteményt különkatalógus tárja fel. A könyvtár felnőttekből, a múzeumbarátnak kör tagjaiból verbuvált helytörténeti klubot működtet. Ehhez a munkához igen sok segítséget kap a megyei múzeumtól és a levéltártól is. A *közgyűjtemények váltakozó helyszínnel közös programokat szerveznek*. A színvonalas rendezvényekhez az Esztergomban működő megyei levéltár gondoskodik kiállítási anyagról, előadókról.

A könyvtár terjedelmesebb kiadványai általában helytörténeti ihletésűek. Hasonnal forgathatják az érdeklődők a polgári demokratikus forradalom helyi eseményeiről összeállított cikkgyűjteményt vagy a *Könyvtári Füzetek* nevű sorozatban megjelent, a városkörnyéki községek történetét összefoglaló, eredetiben ma már nehezen hozzáférhető munkákat.

Tatai gondok

A könyvtár hét főfoglalkozású dolgozójának feszített munkatempójára van szükség ahhoz, hogy az intézmény ne veszítsen a város közművelődésében betöltött kiemelkedő szerepéből. A heti 39 órás nyitvatartást — beleértve a kölcsönzési adminisztrációt, a tájékoztatást és a lemezhallgatás technikai lebonyolítását is — három olvasószolgálatos munkatárs látja el. Ilyen körülmények között szükség van az egyéb munkaterületeken dolgozó könyvtárosok olvasószolgálati igénybevételére is. Egyetlen feldolgozója van az intézménynek, akinek feladata a hanglemezekről a könyvekig mindenféle könyvtári dokumentum feldolgozása. Egy munkatárs látja el a módszertani és egy a gyermekkönyvtárosi teendőket. A szűkös személyi ellátottság ellenére a központi könyvtár állománya sokoldalúan feltárt: raktári, betűrendes, szak-

és sorozati katalógusok segítik az eligazodást az állományban. Cikk-katalógust és recenziónakalógust is szerkesztenek a Szombathelyi Megyei Könyvtár, illetve a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár szolgáltatásai alapján.

1972-ben elkészült a könyvtár távlati fejlesztési terve. Az aprólékos részletességű, a város regionális szerepköréből adódó feladatokat is messzemenően figyelembe vevő terv lényegében azóta is csak elképzelés maradt. A sokszorosára duzzadó könyvtári feladatok megoldására 1972-ben 17 fős dolgozói létszámot tartott szükségesnek a könyvtár akkori igazgatója, *Szónyi László*. De — mint említettük — jelenleg is csak heten dolgoznak itt. Az olvasószolgálatból hiányzik 2 felsőfokú végzettségű könyvtáros és egy könyvtártechnikus, az állománygyarapításból egy felsőfokú képesítésű könyvtáros és egy raktárkezelő; hiányzik továbbá a helyismereti munka elvégzését végző felsőfokú szakember, a zenei részlegről egy középfokú, az igazgatásból egy adminisztratív munkaerő, valamint egy takarító.

Égető és fojtogató gond a helyhiány. A központi könyvtár szükséges alapterületének kevesebb mint a fele áll jelenleg rendelkezésre, a tervezett 900 négyzetméter helyett mindössze 392. Rendkívül szűkös a helybenolvasási lehetőség: 32 olvasót tudnak leültetni, holott az igény 116 olvasóhely volna. A bővítésre 1979 tavaszán úgy nyílt lehetőség, hogy a gyermekrészleg új otthont kapott a szakmunkásképző iskolában, ennek következtében pár négyzetméterrel nőtt a szabadpolcos tér. A szükség okozta leleményesség arra kényszerítette a könyvtárosokat, hogy a folyosókon levő — eredetileg ruhatári szekrénynek szánt — mélyedéseket bepolcoztassák, és raktárnak használják. Igen rossz, hogy a raktárat és a kölcsönzőteret — amelyek egymás alatt levő szinteken helyezkednek el — nem köti össze teherlift, emiatt a raktárból kért minden könyvért sok-sok meredek és keskeny lépcsőfokot kell megmászni. Az igazgató az írásos fejlesztési terven kívül gyönyörűen kimunkált könyvtár-bővítési tervrajzot mutatott, a művelődési központot tervező *Tóth Dezső* építészmérnök munkáját. Vajon megvalósul-e valaha?

Az intézményt otthonuknak érző könyvtárosok aggodalommal tekintenek a jövő elé. Egyetlen reményük az, hogy, ha felépül Tatabányán az új megyei művelődési központ, a jelenlegi épületből kiköltöző intézmény helyén lehetőség adódik a bővítésre. A „Kiváló könyvtár” cím elnyerését is akadályozta az alapterület növelésének megoldatlansága, holott a szűkös körülmények között végzett tartalmi munka magas színvonaláért 1975/76-ban a könyvtár miniszteri dicséretben részesült, 1978-ban az „Olvasó munkáért” pályázaton pedig harmadik helyezést ért el. A lelkes könyvtárosgárda átlagos életkora 30 év, a szakképzettek 5 évnél régebben dolgoznak egy helyen.

A városi tanács egyik vb-ülésére készített előterjesztésben ez áll: A városi tanács vb „utasítja a művelődésügyi osztály vezetőjét, hogy a könyvtári távlati terv célkitűzéseinek megvalósítása érdekében biztosítsa a városi könyvtár alapterületének növelését és az intézmény feladatnövekedéséhez szükséges létszámot”. Remélhetőleg a határozat hamarosan megvalósul.

A legújabb keletű gond, hogy várhatóan nagy kiesést okoz majd a könyvtár érdemi munkájában a fűtőberendezés korszerűsítése. Emiatt több hónapig szüneteltetni kell a könyvtár szolgáltatásait. Mégis föltétlenül megvalósítandó, kiemelt feladatnak tekintik a nemzetközi gyermekévhez kapcsolódó vállalkozásaik teljesítését, amelyek közül az új gyermekkönyvtár átadása már megtörtént. Ebben az évben ünnepli Tata szocialista városá nyilvánításának 25. évfordulóját. Ez főként a helyismereti-helytörténeti munkában ró sok feladatot a könyvtárra: vers- és prózamondó verseny, város-történeti vetélkedő, előadásorozat lebonyolítását, ajánló bibliográfia készítését.

*

A címben feltett kérdésre összegezőképpen ezt válaszolhatjuk: mindkét könyvtár — tartalmi munkáját, az adott város kulturális életében betöltött szerepét illetően — nemcsak Mórícz nevének viselésére méltó, de méltó mindkét nagy múltú település rangjához is, méltó a múlt emlékeinek őrzésére és az új értékek teremtésének feladatára. Ám a tatai könyvtár szorongató személyi és helyiséggondjai méltatlanok a lelkiismeretes, szívvel-odaadással végzett, kiemelkedő tartalmi munkához.

M. Tóvári Judit

A KÖNYVTÁROS egyes számai – tizenkét hónapra visszamenőleg – kaphatók a Lapkiadó Vállalat Közönségszolgálatánál (1076 Budapest, Thököly út 21. Tel.: 424-543); a régebbi számok pedig szerkesztőségünkől kérhetők